

НЕ ПЛАЧ, РАХИЛЕ

Обробка М. Скорика

Lento

С. А. Б.

Не плач, Ра- хи- ле, зря ча- да

p *mp*

ці- ли: не у- ми- ра- ють, но пре- би- ва- ють,

mf

но пре- би- ва- ють свя- ті- ї

p *mf*

си_ ни, свя_ ті_ ї, *mp* в но_ вій свя_ ти_ ні, свя_ ти_ ні
 си_ ни в но_ вій *mp* свя_ ти_ ні

ко Бо_ гу Си_ ну — *f* *p* суть за при_ чи_ ну, *p* суть за при_

Più mosso

_ чи_ ну. *p* За і_ ро_ да зло_ бу, *p*

ви_ дя я_ ко во_ ду кров роз_ ли_ ва_ є_ му, *p* плоть у_ би_ ва_ є_ му,

ті_ лом хоч ум_ рі_ ли, ду_ ша_ ми же ці_ ли, за жи_ во_ та стра_ ту

Темпо I

прий_ ми_ ли за_ пла_ ту, прий_ ми_ ли за_ пла_ ту.

Не плач, Рахиле, зря чада ціли:
 Не умирають, но пребивають, но пребивають
 Святії сини в новій святині
 Ко Богу Сину — суть за причину, суть за причину.
 За Ірода злобу, видя яко воду
 Кров розливаємо, плоть убиваємо,
 Тілом хоч умріли, душами же ціли,
 За живота страту приймили заплату, приймили заплату.

Позор страшливий! Ірод злосливий
 Христа шукає, не обрідает, не обрідает.
 Мої же діти іщет убити,
 Меч обнажає і убиває, і убиває!
 Убо твоя чада пребудут внутр града,
 Тім бо в небі платять, іже жите тратять
 За Христа і Бога: заплата премнога
 Малим отрочат, закланним овчатам, закланним овчатам!

Перестань же, мати, горко ридати!
 Ах! Як престати, а не плакати, а не плакати?
 Кровей толики лиються ріки,
 Наповняють море, люте мні горе, люте мні горе!
 Перестань же, мати, чад своїх ридати,
 Во Адамі биша і вси согреша,
 В кровавій купілі, треба би ся змили,
 А то в рай би святий путь бил би запятий, путь бил би запятий!

Бідна ж я мати, толикой я страти
 Як не восплачу, як чад не бачу, як чад не бачу.
 Перли драгія згубилам тія,
 Світ з надеждою згасе моєю, згасе моєю.
 Отверзи зіниці, вижд твої денниці
 Світації нині во висшей твердині,
 Бисери драгія во вінці царствія
 Присно прибивають, во віки сіяють, во віки сіяють!